09/06/2019

Η τραγουδίστρια που έχασε την κόρη της και έγινε μοναχή

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η **Μαίρη Αλεξοπούλου** γνώρισε τη δόξα τις δεκαετίες του ’60 και του ’70. Μέχρι τα 42 της χρόνια ζούσε μια ζωή σαν παραμύθι. Ωστόσο, από τη μια στιγμή στην άλλη η ζωή της άλλαξε. Ένα δυσάρεστο γεγονός -ο πρόωρος θάνατος της 18χρονης κόρης της σε τροχαίο δυστύχημα- την έκανε να καταλάβει ότι όλα είναι μάταια και κάπως έτσι οδηγήθηκε σε έναν άλλον δρόμο: Αυτόν του μοναχισμού.

Ο πατέρας της δεν ήθελε να γίνει τραγουδίστρια

Η Μαίρη Αλεξοπούλου μεγάλωσε στο Περιστέρι. Ήταν το πρώτο παιδί μιας πολύτεκνης οικογένειας με έξι παιδιά. Ο πατέρας της, επίτροπος τότε στη Μητρόπολη Περιστερίου, δεν ήθελε η κόρη του να ασχοληθεί ούτε με τον χορό αλλά ούτε και με το τραγούδι. Τελικά, κάποιοι φίλοι μουσικοί του παππού της τον έπεισαν για το ταλέντο της στο τραγούδι, ενώ ένας από αυτούς κέρδισε την εμπιστοσύνη του και την πήρε μαζί του σε μια ορχήστρα στη «Χωριάτικη Ταβέρνα» της Εκάλης.

«Μετά τον πρώτο μου δίσκο, πήγα και τραγούδησα στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, είπα ένα τραγούδι του Μαυρομουστάκη μαζί με την Κλειώ Δενάρδου, το "Πανηγύρι". Εκεί βραβεύτηκα, πήρα το πρώτο βραβείο. Ξεκίνησα, μάλιστα, να βγάζω και καλό νυχτοκάματο. Τότε δεν είχα καθόλου χρόνο να πηγαίνω στην εκκλησία, παρόλο που εγώ αλλιώς τα είχα μάθει από την οικογένειά μου. Μέσα μου, όμως, υπήρχε ένας μεγάλος καημός. Τότε είχα κάνει επιτυχία και ένα τραγούδι του Κατσαρού στο φεστιβάλ της Μάλτας, με το οποίο πήραμε ξανά το πρώτο βραβείο, ήταν μία περίοδος που ακούγονταν πολύ τα τραγούδια που έλεγα, που με ήξεραν όλοι οι άνθρωποι του χώρου. Παρ' όλα αυτά, όλα τα ερωτικά μου τραγούδια που έλεγα στην πίστα τα αφιέρωνα στον Θεό, προσπαθούσα μέσα από τον προβολέα να πάω στον ουρανό. Τόσο πολύ Τον αγαπούσα», είχε αποκαλύψει σε συνέντευξή της.

Δούλεψε, μεταξύ άλλων, στην «Παλιά Αθήνα», στο «Κάστρο», στον «Βράχο», στα «Δειλινά» και στα «Αστέρια», με τους Πουλόπουλο, Βογιατζή, Φ. Νικολάου, Ρόμπερτ Ουίλιαμς, Μπέσυ Αργυράκη, Μεταξόπουλο, Κατσαρό και πολλούς ακόμα. Έκανε τη δουλειά της και έφευγε από το εκάστοτε μαγαζί, γιατί της άρεσε η ησυχία. Δεν κάπνισε ποτέ και δεν της άρεσε καθόλου το αλκοόλ.

Ο γάμος, οι δύο κόρες και το τραγικό γεγονός που σημάδεψε τη ζωή της

Ο γάμος της με γνωστό επιχειρηματία την απομάκρυνε αρχικά από το χώρο του θεάματος, ενώ τέσσερα χρόνια αργότερα, κάτι δεν είχε πάει καλά με τις δουλειές του συζύγου της και έπρεπε να ξαναβγεί στο τραγούδι. Με τον σύζυγό της απέκτησαν δύο κόρες, την Κωνσταντίνα και την Ελευθερία. Η ζωή, όμως, πολλές φορές παίζει άσχημα παιχνίδια, εξαντλώντας την έτσι κι αλλιώς αυξημένη αίσθηση ειρωνείας που διαθέτει.

«Το 1984, η Κωνσταντίνα μου ήταν 18 χρόνων, λίγο προτού φύγει για να σπουδάσει Πολιτικές Επιστήμες στο εξωτερικό. Ένα πρωί πήρε το αυτοκίνητό της από το σπίτι μας για να πάει στο μαγαζί της Κηφισιάς. Στη στροφή της Αγίας Μαρίνας στο Κορωπί έγινε μετωπική με κάποιο φορτηγό. Ήταν ακαριαίο. Εκείνη την ώρα δεν έβλεπα μπροστά μου, ανέβηκα στον καναπέ και πήδαγα μέχρι το ταβάνι. Τότε βγήκα στη βεράντα μας και από ένα σύννεφο ξεκίνησαν να πέφτουν σταγόνες. Χοντρές, δεν μπορείτε να φανταστείτε. Και εκείνη την ώρα γυρνάω στον Θεό και του λέω: "Θεέ μου, κλαις κι Εσύ μαζί μου;"», αφηγείται η Μαίρη Αλεξοπούλου στην εφημερίδα Espresso.

Από εκείνη τη στιγμή και έπειτα πήγαινε συνέχεια στην εκκλησία. Δύο χρόνια αργότερα, αποφάσισε να πάει σε έναν γέροντα και να γίνει μοναχή.

Αρχικά, έγινε ρασοφόρα, ύστερα από τρία χρόνια μεγαλόσχημη, και μετά έγινε η ηγουμενική ενθρόνισή της. Το 1992 δημιούργησε το ησυχαστήριό της, την Παναγία Θεονύμφη, στο παλιό της σπίτι, στο Κορωπί. Πλέον, έχει αποτραβηχτεί εντελώς από τα φώτα της δημοσιότητας. Δεν παρακολουθεί τηλεόραση και την ενημερώνουν οι πιστοί που πηγαίνουν στη μονή τις Κυριακές για να προσκυνήσουν.